

Анализиравши резултате самита ЕУ, инвеститори су почели без одлагања да се ослобађају евроактива, констатовала је телевизија Евроњуз. Пад индекса на тржиштима фондова Европе прошлог понедељка је износио два-три одсто. Два фактора су додатно утицала на понашање финансијских тржишта. Прво: став Европске ЦБ која се оградилa од дужничких проблема држава ЕУ. Друго: неповерење према способности влада да спроводе у живот означене мере строге штедње.

Своју порцију скептицизма додале су и рејтинг агенције које предвиђају рецесију у краткорочној перспективи. Још један предмет за забринутост је очигледно недовољни обим остатака средстава европског стабилизационог фонда. Фајненшел Тајмс Дојчланд цитира Фреда Бергстена, шефа Института за међународну економију Петерсон у Вашингтону: „Кристин Лагард сада треба да седне у авион и да одлети у Пекинг!“.

Пре него што се упути у Пекинг, шефу ММФ неће бити на одмет да реши неке домаће проблеме. Између осталог да убеди врхушку САД да не спречава издавање кредита зони евра. Европски експерти су почели да говоре о нежељи Вашингтона да помаже конкурентима. Јер ако Европа скине са себе окове дужничке кризе за две-три године, САД са својим нерешеним проблемима доспевају на мету финансијских тржишта. Да ли постоји зрно истине у тој верзији? Одговара експерт ИМЕМО Алексеј Кузњецов.

- У ММФ Американци играју, наравно, важну улогу. Али ММФ даје углавном само гаранције, у суштини то је смиривање шпекуланата. Реално засновану борбу против кризних појава воде сами Европљани. Американци, који то изјављују, очигледно врло много мисле о својој земљи. То је наравно добро, али не сме се прецењивати допринос своје земље у светском развоју. ЕУ у целини односи се много одговорније према својим дужничким проблемима, без обзира на све откривене проблеме. За сада је још рано драматизовати ситуацију у погледу Америке, али све може да се деси.

Европски лидери некако успевају да забораве да све њихове мере за финансијски спас

зоне евра представљају грубо кршење Мастрихтског споразума. Документ забрањује претварање валутног савеза у касу узајамне помоћи. Мишљење Алексеја Кузњецова.

- Нико од озбиљних политичара неће се строго руководити оним што је сам написао, не схватајући последице својих одлука. Наравно, увек ће бити одступања од писаних правила. Питање је да ли је то текуће одступање оправдан ризик, због којег се касније неће кајати? Или ће то већ постати правило? А то већ неће бити ништа друго до рупа за даље злоупотребе.

Конституисање фискалног савеза, о чијем формирању су се договорили учесници самита, треба да се заврши најкасније у марту 2012. године. Уз срећан стицај околности то неће бити једини корак у превладавању кризе. Предстоји сложен и дуготрајан процес достизања економског и политичког федерализма. За сада је овај циљ још увек у зони добрих намера.

(Глас Русије)